

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Ringerikspotet BA
v/Anne Berte Lerberg
3519 Hønefoss

Deres ref

Vår ref
200600911/Bod/AZa

Dato
11.10.2006

Klage på avslag på søknad om beskyttelse av Ringerikspotet som opprinnelsesbetegnelse

Det vises til Deres brev til Mattilsynet 18. mars 2006, hvor vedtaket fattet av Mattilsynet 31. januar 2006 påklages. Klagen ble oversendt hit fra Mattilsynet 15. juni 2006.

Vedtaket er påklaget i rett tid til rett instans, jfr. lov av 10. januar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) §§ 28 og 29, jfr. brev av 22. februar 2006 fra Landbruks- og matdepartementet om utsatt klagefrist.

1. Sakens faktiske forhold

Ringerikspotet BA søkte i brev av 16. april 2003 om å få navnet Ringerikspotet beskyttet som opprinnelsesbetegnelse etter forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer (forskrift om beskyttede betegnelser).

På denne bakgrunn ble det sendt ut høringsbrev med utkast til forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Ringerikspotet som beskyttet opprinnelsesbetegnelse 29. mars 2004.

Matmerk mottok på vegne av Mattilsynet hørings svarene og blant disse hadde 20 av høringsinstansene innsigelser mot at Ringerikspotet blir godkjent som en beskyttet opprinnelsesbetegnelse, jf forskrift om beskyttede betegnelser § 20.

Mattilsynet vurderte innsigelsene og fattet i brev av 31. januar 2006 vedtak der de avslår søknad om beskyttelse av Ringerikspotet som opprinnelsesbetegnelse. Begrunnelsen

Postadresse
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 59

Telefon
22 24 90 90
Org no.

972 417 874

Avdeling for matpolitikk

Telefaks

22 24 95 59

Saksbehandlere
Bente Odlo/Astrid
Zachariassen
22 24 91 38/22 24 91 39

for avslaget var at Mattilsynet kom til at to vilkår i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer (forskrift om beskyttede betegnelser) ikke var oppfylt. De aktuelle bestemmelsene var § 5 nr. 3 om at næringsmidlets særegne kvalitet, omdømme eller andre kjennetegn hovedsakelig eller fullstendig må kunne tilskrives det aktuelle området eller stedets geografiske miljø med dets naturbetingede eller menneskelige faktorer og § 8 første ledd om at betegnelser som angir et næringsmiddels art ikke kan beskyttes.

Avslaget ble i brev av 18. mars 2006 påklaget av Ringerikspotet BA.

Som et ledd i forberedelsen av klagesaken ble Lars Jacob Hvinden ved advokat Ole Swang, Georg Fr. Myhre jr. og Hans Bjørk i brev fra Mattilsynet av 24. april 2006 gitt anledning til å uttale seg om klagen. Disse tre, som også hadde avgitt innsigelser mot søknaden, ble gitt adgang til å uttale seg om klagen på grunn av at de per i dag driver produksjon av Ringerikspotet av et ikke ubetydelig omfang som ville ha måttet opphøre dersom Ringerikspotet ble beskyttet som opprinnelsesbetegnelse. Frist for uttalelse ble satt til 8. mai 2006. Ringerikspotet BA ble i brev fra Mattilsynet samme dag orientert om saksgangen.

I brev 27. april 2006 fra Ringerikspotet BA til Mattilsynet ble det forutsatt at Ringerikspotet BA også ble gitt adgang til å kommentere eventuelle uttalelser som kom inn etter foreleggelsen. I brev 5. mai 2006 fra advokat Swang til Mattilsynet vedlagt uttalelse av 2. mai 2006 fra Lars Jacob Hvinden ble det gitt kommentarer til klagen. Georg Fr. Myhre jr. og Hans Bjørk kom ikke med merknader til klagen.

Ringerikspotet BA ble i brev fra Mattilsynet av 16. mai 2006 gitt anledning til å kommentere merknadene fra Hvinden og advokat Swang samtidig som det ble opplyst at Mattilsynet etter dette tok sikte på å avslutte forberedelsen av klagesaken. Ringerikspotet BA kom i brev 23. mai 2006 med ytterligere kommentarer.

Mattilsynet gjennomgikk anførselene og de øvrige opplysningene som fremkom under forberedelsen av klagesaken. De fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak av 31. januar 2006, og oversendte dermed klagen til departementet i brev av 9. juni 2006, jf. forvaltningsloven § 33.

2. Vurdering

2.1. Generelt om vurdering av klagen

Ved vurdering av klagen, skal klageinstansen, i dette tilfellet Landbruks- og matdepartementet, prøve alle sider av saken og ta hensyn til eventuelle nye omstendigheter. Departementet skal vurdere de synspunkter klageren har kommet

med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av klager, jf. forvaltningsloven § 34, annet ledd.

Ordningen Beskyttede betegnelser er en forskriftsregulert ordning. Dette innebærer at dersom en beskyttet betegnelse skal kunne gis, må søknaden oppfylle alle vilkårene i *forskrift 5. juli 2002 nr 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer (forskrift om beskyttede betegnelser)*. En søknad om beskyttelse må derfor avslås hvis man i vurderingen kommer til at et eller flere vilkår i forskriften ikke er oppfylt.

Ringerikspotet BA har i sin klage anført at Mattilsynets vedtak i saken bærer preg av å være et juridisk dokument hvor næringspolitiske vurderinger og intensjonen bak ordningen ikke er ivaretatt. Tatt i betraktning at beskyttelse bare kan gis dersom forskriftens vilkår er oppfylt, vil en juridisk vurdering i saken være nødvendig. Næringspolitiske vurderinger og intensjonen bak ordningen vil være tolkningsmomenter som inngår i en slik vurdering. Departementet må derfor i det følgende vurdere om søknaden fra Ringerikspotet BA oppfyller vilkårene i forskrift om beskyttede betegnelser.

Ved tolkning av forskrift om beskyttede betegnelser vil EUs praksis etter forordningene om opprinnelsesmerking og tradisjonelt særpreg være veiledende (forordning (EØF) nr. 2081/92 og forordning (EØF) nr. 2082/92, nylig revidert ved forordning (EF) nr. 509/2006 og forordning (EF) nr. 510/2006).

I denne saken er det forskriftens § 5 og § 8 som er relevante å vurdere. Forskriftens § 5 angir hvilke vilkår som *må* være oppfylt for å innvilge beskyttelse. Selv om vilkårene etter § 5 er oppfylt, finnes det noen spesielle situasjoner hvor beskyttelse *likevel ikke kan gis*. Disse situasjonene er beskrevet i § 8.

2.2. Vurdering av kravene i § 5

Forskriftens § 5 angir kravene som må være oppfylt for å få beskyttet opprinnelsesbetegnelse:

"En opprinnelsesbetegnelse for et næringsmiddel kan beskyttes dersom følgende vilkår er oppfylt:

- 1. betegnelsen må angi navnet på et bestemt område eller et bestemt sted,*
- 2. næringsmidlet som omsettes under betegnelsen må ha sin opprinnelse i dette området eller på dette sted,*
- 3. næringsmidlets særegne kvalitet, omdømme eller andre kjennetegn må hovedsakelig eller fullstendig kunne tilskrives områdets eller stedets geografiske miljø med dets naturbetingede eller menneskelige faktorer, og*
- 4. næringsmidlet må være endelig produsert, bearbeidet og foredlet i dette området eller på dette stedet."*

§ 5 nr. 1 stiller krav om at næringsmidlet må angi navnet på et bestemt område eller et bestemt sted. Det er oppfylt i denne saken.

§ 5 nr. 2 stiller krav om at næringsmidlet må ha sin opprinnelse i området eller på stedet. Her siktes det til at næringsmidlet skal kunne spores fra omsettesstedet tilbake til produksjonsstedet, jf. EU – guiden pkt 2.1.1 c) og undersøkelser Matmerk har foretatt av EUs praksis. Det legges til grunn at Ringerikspotet BA oppfyller dette vilkåret.

§ 5 nr. 3 stiller krav om at næringsmidlets kvalitet, omdømme eller andre kjennetegn må kunne tilskrives det geografiske miljøet. Forskriftens ordlyd taler for at det skal være en objektiv og nær tilknytning mellom produktets særegne kvalitet og det geografiske området. EU-guiden presiserer i pkt 1.1.1 og 2.1.1.c) at det må dokumenteres i hvilken grad og hvorfor produktets særegne kvalitet er knyttet til nettopp dette aktuelle området, i motsetning til andre områder. Det presiseres videre at vilkåret oppfylles ikke kun ved at søker dokumenterer at man i det aktuelle området har spesialisert seg i denne type produksjon. Det er områdets naturbetingede eller menneskelige effekt på produktets kvalitet som er det sentrale, og dette skal differensiere det aktuelle produktet fra andre produkter av samme kategori.

EUs praksis viser at også historisk opprinnelse i enkelte saker kan være et relevant argument når søker skal påvise en kvalifisert tilknytning mellom kvaliteten på produktet og det geografiske området. Høringsrunden har vist at det er delte meninger om det er Ringerike som er den historiske opprinnelsen til Ringerikspoteten i Norge, men både Matmerk og Mattilsynet har konkludert med at Ringerikspoteten mest sannsynlig har sin historiske opprinnelse på Ringerike.

Ringerikspotet BA har dokumentert at de angitte dyrkingsområdene innenfor det definerte geografiske området har gunstige forhold for dyrking av Ringerikspotet og at dette er en vesentlig forutsetning for høy kvalitet på poteten. Søkeren har videre dokumentert at det gjennom lang og kontinuerlig tradisjon med dyrking av Ringerikspotet er blitt opparbeidet og bevart lokal fagkunnskap om hvordan dyrking skal foregå for å oppnå Ringerikspotetens særegne kvalitet.

Innhentede opplysninger fra Meteorologisk institutt og NIJOS viser at det også finnes gunstige dyrkingsforhold i andre og tilgrensende områder til Ringerike. Høringsrunden har også gitt opplysninger om at det finnes tilsvarende fagkunnskap om hvordan dyrking best skal foregå og om vedlikehold av sorten i andre og tilgrensende områder til Ringerike, og at tilsvarende kvalitet på Ringerikspoteten over lang tid har blitt og blir oppnådd også i disse områdene.

Dette tyder på at Ringerikspoteten kan fremstilles med tilsvarende eller tilnærmet samme kvalitet også andre steder enn på Ringerike. Flere av høringsinstansene hevder

at Ringerikspotet som er dyrket i andre og spesielt i tilgrensende områder til Ringerike er av like god kvalitet som dem som er dyrket på Ringerike.

Mattilsynet har på denne bakgrunn kommet til at Ringerikspotetens særegne kvalitet dermed ikke "hovedsakelig eller fullstendig" kan tilskrives Ringerikes geografiske miljø med dets naturbetingede eller menneskelige faktorer. Og videre at kvaliteten på Ringerikspoteten ikke "hovedsakelig eller fullstendig" kan tilskrives Ringerikes naturbetingede faktorer.

Landbruks- og matdepartementet anser imidlertid at vilkåret i § 5 tredje ledd ikke må tolkes slik at søker må være *alene* om å ha gunstige dyrkningsforhold for produktet. Det vesentlige her er om det er sammenheng mellom det geografiske miljøet og produktets egenskaper for denne søkeren.

Mattilsynet har konkludert med at verken naturlige eller menneskelige faktorer *eller* historisk tilknytning er så sterk at den påvirker Ringerikspotetens tilknytning til Ringerike i så stor grad at det kan tales om at Ringerikspotetens særegne kvalitet, omdømme eller andre kjennetegn "hovedsakelig eller fullstendig" kan tilskrives Ringerikes geografiske miljø.

Landbruks- og matdepartementet vurderer kravene i forskriftens § 5 tredje ledd dit hen at Ringerikspotet BA har dokumentert at Ringerikspotetens særegne kvalitet "hovedsakelig eller fullstendig" kan tilskrives Ringerikes geografiske miljø med dets naturbetingede eller menneskelige faktorer. Oppfyllelsen av dette vilkåret er ikke betinget av at tilsvarende forhold ikke kan konstateres andre steder i landet, men må vurderes konkret i den enkelte sak. Sammenholdt med at det er mest sannsynlig at Ringerikspotetens historiske opprinnelse er Ringerike, konkluderer departementet med at vilkåret etter § 5 tredje ledd er oppfylt.

§ 5 nr. 4 stiller krav om at Ringerikspotet må produseres, bearbeides og foredles på Ringerike. Det er angitt av Ringerikspotet BA at dette vil foregå i tråd med forskriftens vilkår. Vilkaåret anses dermed for å være oppfylt.

Landbruks- og matdepartementet konkluderer dermed med at de generelle vilkårene som finnes i forskriftens § 5 er oppfylt.

2.3. Vurdering av begrensningene i § 8

Forskriftens § 8 angir noen situasjoner hvor betegnelser likevel ikke kan beskyttes, selv om de generelle vilkårene i § 5 er oppfylt.

Forskriftens § 8 lyder:

"Betegnelser som angir næringsmidlets art kan ikke beskyttes. Med dette siktes det til navnet på et næringsmiddel som, selv om det henviser til stedet eller området der

næringsmidlet først ble fremstilt og brakt i handelen, er blitt en fellesbetegnelse for næringsmidlet.

For å fastslå om en betegnelse er blitt en artsbetegnelse, tas det hensyn til alle faktorer, spesielt de faktiske forhold der navnet har sin opprinnelse og der det anvendes, og relevante forskrifter.

Betegnelser som kan forveksles med navnet på en plantesort eller en dyrerace, og derfor vil kunne villede offentligheten med hensyn til næringsmidlets virkelige opprinnelse, kan ikke beskyttes som opprinnelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.”

§ 8 regulerer to situasjoner hvor beskyttelse ikke kan gis. Den første situasjonen (§ 8 første og andre ledd) er dersom betegnelsen er blitt en artsbetegnelse og den andre situasjonen (§ 8 tredje ledd) er dersom betegnelsen kan forveksles med navnet på en plantesort eller dyrerace og dermed vil kunne villede offentligheten.

Mattilsynet har i sitt vedtak vurdert § 8 første og annet ledd. Landbruks- og matdepartementet mener imidlertid at den konkrete klagesaken først og fremst må vurderes opp mot vilkårene i § 8 tredje ledd.

§ 8 tredje ledd inneholder to kumulative vilkår. Dette innebærer at begge vilkårene må være oppfylt for at bestemmelsen kommer til anvendelse. Etter denne bestemmelsen må for det første betegnelsen (Ringerikspotet) kunne *forveksles* med navnet på en plantesort, for det andre må betegnelsen kunne *villede* offentligheten med hensyn til opprinnelse.

2.3.1. Kan betegnelsen kan *forveksles* med en plantesort.

For å ta stilling til om betegnelsen Ringerikspotet kan forveksles med en plantesort, må det avgjøres om Ringerikspotet er en plantesort eller ikke.

Ringerikspotet er omtalt som en gammel lokalsort som har blitt dyrket på Ringerike siden 1867. Ringerikspotet har vært på Norsk offisiell sortliste i ca 10 år på 1950 og -60 tallet, men ble tatt ut fra listen etter ønske fra datidens aktører på Ringerike. Den er per i dag ikke registrert i Norsk offisiell sortliste. En aktør utenfor Ringerike har imidlertid søkt om å få den oppført i sortlisten på nytt. Den søknaden er stilt i bero inntil saken om beskyttelse av Ringerikspotet som opprinnelsesbetegnelse er avklart.

Det har vært relevant å se på hvilke kriterier EU legger i begrepet sort. EUs praksis viser at når EU vurderer vilkåret ”sort”, er det bare plantesorter som står oppført i en offisiell sortliste som betraktes som en plantesort, jf undersøkelser Matmerk har foretatt av EUs praksis og opplysninger innhentet av Matmerk fra saksbehandlere på dette området i utvalgte EU-land (blant andre Portugal og Frankrike). I EU praktiseres dette dit hen at sortsnavn som ikke er registrert i en offisiell sortliste kan beskyttes uten å falle inn under unntaket som i den norske forskriften er gjengitt i § 8 tredje ledd, forutsatt at de øvrige vilkårene i forordningene er oppfylt.

Flere høringsinstanser bl.a. Plantesortsnemda, Norges Landbrukshøgskole og Patentstyret uttrykker at Ringerikspotet er en sort, selv om Ringerikspotet ikke er oppført på den offisielle sortlisten. Matmerk legger til grunn at Ringerikspotet er en sort, mens Mattilsynet er enig i at Ringerikspotet er allment kjent som sort. Innspillene i høringsrunden sammenholdt med Mattilsynets og Matmerks vurderinger tilsier at det er naturlig å legge til grunn at Ringerikspotet er en sort. Landbruks- og matdepartementet anser det dermed ikke som avgjørende at sorten ikke er oppført i Norsk offisiell sortliste.

Vurderingstemaet er imidlertid om betegnelsen kan *forveksles* med en plantesort. Dette innebærer at betegnelsen som det er søkt beskyttelse for, må være så lik navnet på plantesorten at disse kan forveksles. I dette tilfellet er betegnelsen det søkes beskyttelse for, identisk med sortsnavnet.

Departementet konkluderer dermed med at *betegnelsen* Ringerikspotet kan forveksles med *sorten* Ringerikspotet.

2.3.2. Kan betegnelsen *villede* med hensyn til næringsmiddelets opprinnelse?

Forskriften gir ingen veiledning til når en betegnelse vil kunne villede offentligheten med hensyn til næringsmidlets virkelige opprinnelse. Hva som er villedende har også vært uklart i EU, hvor det har forekommet både godkjenning av og avslag på søknader om beskyttelse av navn på plantesorter. Kommisjonens tolkningspraksis er i dag at dersom betegnelsen er identisk med navnet på en sort, vil det i seg selv kunne være villedende å gi beskyttet betegnelse uten å hekte på et geografisk navn i tillegg, for eksempel Ringerikspotet fra Ringerike. Denne begrensningen knyttes til at innen EU kan man etter regelverk om plantesorter ikke begrense bruken av en sort til produsenter innenfor et bestemt område. Ved en eventuell registrering av et sortsnavn som beskyttet betegnelse, vil man dermed ikke kunne vite om det dreier seg om en geografisk betegnelse eller en referanse til en plantesort.

Landbruks- og matdepartementet anser at dersom det finnes produksjon av sorten Ringerikspotet andre steder, vil en beskyttelse av produktbetegnelsen Ringerikspotet kunne være villedende med hensyn til næringsmiddelets opprinnelse. Dersom betegnelsen Ringerikspotet skal beskyttes, vil det derfor være nødvendig med en begrensning av muligheten til å dyrke sorten andre steder enn på Ringerike.

Det følger av systemet til merkeordningen Beskyttede betegnelser at beskyttelse av en produktbetegnelse medfører visse begrensninger for andre produsenter. En beskyttelse av en produktbetegnelse medfører eksklusivitet i bruk av produktnavn for de produsenter som oppfyller kriteriene gitt i produktforskriften og forskrift for beskyttede betegnelser. En konsekvens av dette er at andre produsenter av samme produkt med samme produktnavn som ikke oppfyller kriteriene (for eksempel om

geografisk tilknytning) ekskluderes fra å bruke det beskyttede produktnavnet. Som hovedregel kan likevel de produsenter som ikke lenger får lov til å bruke det beskyttede produktnavnet, fremdeles produsere næringsmidlet for salg, men da under et annet navn. Dette skjedde med for eksempel Fetaost som er beskyttet i Hellas under EUs ordning. Osten kan fremdeles produseres i de landene som produserte den før den ble beskyttet, men den må da omsettes under et annet navn.

Dette blir imidlertid annerledes for næringsmidler som er en plantesort. Konsekvensen av en beskyttelse av en betegnelse som er identisk med en sort blir betydelig større enn konsekvensen av en beskyttelse av produktbetegnelser for andre næringsmidler. I henhold til forskriftens § 10 er en beskyttet betegnelse rettslig beskyttet mot enhver etterligning av betegnelsen, også selv om næringsmiddelets virkelige opprinnelse angis. Dette innebærer at enhver bruk av sortsnavnet i en betegnelse dermed vil være forbudt dersom beskyttelse gis til en betegnelse som er identisk med sortsnavnet. I realiteten gis det en enerett til dyrking og omsetning av sorten til de som oppfyller kravene i produktforskriften, noe som i praksis kan være sammenlignbart med å gi tidsubegrenset patent på sorten til denne gruppen av produsenter.

For poteter kompliseres dette ytterligere ved at det i forskrift av 30. april 1999 nr 634 om matpoteter § 5 nr. 1 og § 6 stilles krav om at sortsnavn skal angis ved omsetning av potet. Dersom en potetsort blir beskyttet, kan produsenter som ikke oppfyller kriteriene i produktforskriften ikke lenger bruke betegnelsen. I den konkrete saken følger det av dette at produsenter utenfor Ringerike ikke kan omsette poteten, da de ikke kan selge den med et annet navn. Ringerikspotet BA påpeker i klagen at matpotetforskriften har dispensasjonsmuligheter. En dispensasjon fra denne forskriften er imidlertid ikke vurdert i forhold til klagesaken, da forskrift om beskyttede betegnelser § 10 likevel vil være til hinder for at sortsnavnet kan anvendes som del av en produktbetegnelse.

En beskyttelse av Ringerikspotet som opprinnelsesbetegnelse vil gi de konsekvensene som er beskrevet ovenfor. Det må derfor vurderes om forskrift om beskyttede betegnelser er ment å skulle ha så vidtrekkende konsekvenser som å begrense dyrking av sorter. Forskriftens § 1 sier at formålet med forskriften er å beskytte produktbetegnelser. I dette ligger det at det er betegnelsen (produktnavnet), og ikke produktet i seg selv som beskyttes. Det er vanskelig å tolke produktbetegnelse til også å skulle inkludere sortsnavn, da en beskyttelse av sortsnavn nettopp medfører beskyttelse av produktet (sorten).

Landbruks- og matdepartementet anser derfor ikke at det har vært formålet med ordningen Beskyttede betegnelser å gi enerett til bruk av sortsnavn, og dermed utelukke dyrking av sorter andre steder. Det må være muligheter for å dyrke og omsette sorter utenfor det geografiske området, selv om en beskyttet betegnelse gis. Dette vil i den konkrete saken innebære at sorten Ringerikspotet må kunne dyrkes også andre steder enn på Ringerike. En beskyttelse av Ringerikspotet som

opprinnelsesbetegnelse vil i en slik situasjon være villedende i henhold til §8 tredje ledd.

Det dyrkes i dag Ringerikspoteter utenfor det geografiske området som søknaden angir, selv om denne produksjonen har blitt mindre i de siste årene. Det at en beskyttelse i dag bare vil ramme en liten krets av produsenter utenfor det geografiske området som er angitt i søknaden, er imidlertid ikke funnet å veie opp for de prinsipielle konsekvenser en beskyttelse vil ha i forhold til begrensninger i mulighet til å dyrke sorten også i fremtiden.

Landbruks- og matdepartementet konkluderer med at beskyttelse av Ringerikspotet vil være i strid med forskriftens § 8 tredje ledd.

Departementet ser på denne bakgrunn ikke behov for å vurdere hvorvidt søknaden faller inn under forskriftens § 8 første og annet ledd.

3. Kommentarer fra Ringerikspotet BA til saksbehandlingen

Ringerikspotet BA har i sin klage kommentert enkelte forhold ved saksbehandlingen som de anser for å være kritikkverdige. Disse kommentarene går i korthet ut på at saksbehandlingen har vært unntatt offentlighet, lang saksbehandlingstid, kort klagefrist, mangel på bistand fra det offentlig til utforming av klagen, samt spørsmål om Mattilsynets objektivitet. Forholdene er kommentert i Mattilsynets oversendelse av klagen til Landbruks- og matdepartementet 9. juni 2006, som også er sendt i kopi til Ringerikspotet BA. Departementet henviser i denne sammenheng til de kommentarene som gjøres i dette brevet, og anser ikke at disse forholdene har hatt betydning for utfallet i denne saken.

4. Vedtak

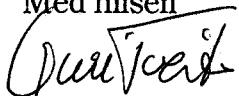
På denne bakgrunn har Landbruks- og matdepartementet fattet følgende

VEDTAK

1. Med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 8 tredje ledd, avslås søknad fra Ringerikspotet BA om beskyttelse av Ringerikspotet som opprinnelsesbetegnelse.

Dette vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28, første ledd siste setning.

Med hilsen

Guri Tveito
ekspedisjonssjef

Hege Nygård Wetland
avdelingsdirektør

Kopi:

Lars Jacob Hvinden v/ advokat Ole Swang

Georg Fredrik Myhre jr.

Hans Bjørk

Mattilsynet Hovedkontoret

Matmerk